

Izhaja vsak torek in petek v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravištvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravištvo «Gorice». Oglasi se računajo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Volilci zapeljani — ljudstvo zapeljeno.

I.

Po volitvi je prejel novoizvoljeni državni poslanec zaporedoma te-le tri brzjavke:

1. „Graf Alfred Coronini — Gorica“: Podpisani volilci izrekamo največje nezaupanje, ogorčenje in pomilovanje, da ste se spet vrinili v naše politično življenje. Le nasilstvo in denar spravilo Vas je na rakovo pot naše slovenske politike“.

Švara, Bergant, Orel, Turk, Ravbar, Caharija, Gruden, Tance, Kobencel, Pahor, Dujec, Obersnel Janez, Obersnel Andrej, Pernarčič, Perhave, Antonič, Kavčič, Gruden, Skrk, Grilanc, Berginec, Skok, Kariz, Fabijan, Petelin, Burdian, Vodopivec, Muha, Obersnel, Lah, Švah, Petrič, Suman, Lozej, Kralj*).

2. „Visokorodni Alfred grof Coronini — Gorica“: „Volilci na Tolminskem izrekamo popolno nezaupanje.“ Volilci.

3. Iz Sežane: Gospod grof Alfred Coronini-Kronberg — Gorica; Neomejeno zvestobo prisegajo Vam Vaši volilci.

Zadnje izjavo je lahko razumeti. Ona je navdušen pozdrav volilcev svojemu izvoljencu. Pa še več. Volilci so hoteli potako vroči volilni bitki, kakoršna je bila dne 29. preli. meseca, zagotovili vspeh svoje zmage. Ker se je od nasprotni strani odločno zadrževalo, da gospod grof ne sprejme mandata, hoteli so ga njegovi volilci navezati nanj z zagotovitvijo svoje vdanosti in zvestobe.

Od kod pa izvirata prvi dve izjavi in kaj pomenjata prav za prav? Volilci so izrazili svoje popolno nezaupanje možu, katerega oni niso volili in to neposredno po končani volitvi. Človek bi se kar na glas smijal takej abotnosti, ako bi ne imela stvar tudi svoje žalostne strani, namreč te, da so pokazali zaupni moške naših kmečkih občin, da ne znajo misliti se svojo glavo, da ne znajo presojati nasledkov svojih dejanj. V svojej razburjenosti, ki je naraven posledek volilnega boja, dali so se k ne-

* Ne vemo, ali so imena prav pisana, a tako so na brzjavki. Zakaj smo 4 imena debeleje tiskali, povemo spodaj. Ured.

premišljenemu činu zapeljati po brezvestnih kristolovcih, katerim ni nobeno sredstvo preslabo, kadar hočejo doseči svoje namene.

Zadnje dni pred volitvijo, ko so čutili vodje nasprotni stranke, da se ne morejo več toliko zanašati na zmago, kakor so poprej širokoustno trobili v svojem listu med svet, začeli so raznašati vest, da grof Alfred Coronini prav gotovo ne sprejme volitve.

Dva ali tri dni pred volitvijo je dr. Tuma to resno zagotavljal v goriški čitalnici v pričo raznih gospodov in je celo hotel staviti 1000 gld., da gosp. grof ne sprejme mandata. Na nasprotno zagotovilo profesorja Č. je sicer obmolknil, a njegovi pristasi so le naprej trdili in širili isto vest in na dan volitve so jo na vseh voliščih z vso predrznostjo vsiljevali volilcem in žal ne brez vspeha. Ne mnogo njih, a nekateri lahkovrneži so vendar običali na tej li-manici. Vendar pa je bila zmaga naša.

A še po zgubljeni bitki niso zgubili naši nasprotniki nade, da se jim posreči potisniti svojega kandidata skozi okno v državni zbor, ker ga niso mogli skozi vrata notri spraviti. Opirajoč se na grofovo znano rahločutnost, izmislili so si prav rafinirano zvijačo, da preplašijo novoizvoljenca ter ga z moralčno silo primorajo odložiti mandat, še predno ga začne izvrševati.

„Njegovi nevolilci naj mu energično, da ne rečemo nesramno, izrazijo svoje nezaupanje, pa pojde“, so si mislili navihani lisjaki. In tako se je zgodilo. Kraške moške, Staničeve volilce, so zvalili na led, nekoliko tolminskih morda tudi — a gosp. grofa ne. Niso vsi tiči kalini.

Kraški moške so podpisavši brzjavno nezaupnico grofu Coroniniju podpisali spričevalo svojega duševnega siromaštva; nekateri med njimi in sicer tisti, katerih imena so debelo tiskana, pa so se svojimi podpisami tudi javno potrdili svojo neznačajnost.

Pri vsaki volitvi mora med več kandidati za eno mesto zmagati samo eden. Po končani volitvi je on izvoljeni poslanec. Naj ga je izvolila ta ali ona večina, on je in ostane do končane dobe, za katero je izvoljen, zakonit zastopnik vseh skupaj in mora kot tak, če hoče vestno izvrševati svoj mandat, — braniti in zago-

LISTEK.

Šest postaj.

Češki spisal V. Kosmák. Prevel Š. P.—ov.

Ko so slišali odsluženci take besedi navdihnili jih je vojaški duh, kakor bivšega husarskega konja, ko vleče plug na polji, pa zaslisiš trobente konjnikov, jezdecih po cesti. In zopet so jeli zahajati k veteranu, in posvetovali so se, hodili okrog bližnje gospode, prosit in nabirat za zastavo, žid je naročil blago za uniformo, in kdor ni mogel plačati, temu je pa dal na upanje. Gospod Vinko, čigar prodajalnica je bil tudi izpodkopal žid, lotil se je za takrat zopet igle, da bi namreč zašil gospodom veteranom uniformo (vojaško obleko) kakor se tiče.

Zdaj je šlo se za puške; ali čudno stvar: na enkrat so imeli puške vsi. Zlobni ljudje so si šepetali, da so baje skoro vsi latinski lovci.

Neke nedelje so „marširali“ v polni paradji pred cerkev. Najstariši je nesel skupaj zvito zastavo. Goležev kapral je bil pripasal nekako staro vojaško sabljo, brke so mu stale kot kazalci, klobuk je imel pripet pod brado, oči so kar žarele navdušenja in z mogočnim glasom je velel svojej četi — to

se razume — nemški! Gospod kapelan je stopil na prižnico, postavljeno pod milim nebom in se trudil, da, bi preslavljal društvo odslužencev in načrtal njegov vzvišeni namen. Govor je bil dovolj plehek. Vendar so ga imenovali častnega „dosluzenca“! A revež je bil jedve posvečen! Takrat se je bila veteranom posrečila ta šala!

Po pridigi so odvilci zastavo in bila je blagoslovljena. Od te dobe so nastopali veterani pri vsaki še tako mali priložnosti, da se poigravo „soldatke“, in potlej seve je vselej pilo pri „veteronu“. Krčmar je dosegel, kar je nameraval, namreč mnogo gostov. Žene, posebno one ubogih dninarjev, so seveda godrnjale, da ti stari bedaki zapijejo o paradah, kar so pridelali čez lednu.

Tako se je vedlo „Postajskemu“ in „veteranu“ zopet dobro. — Mlinarjevemu Tinetu pa se ni godilo tako slabo, ker so mu bili ostali zvesti boljši gostje in niso hodili k židu. Samo gospodu Vinku je predlo. Ali tudi to se je opomogel. Pregovoril je nekoliko razumnejših sosedov, da bi si ustanovili „konsumno društvo“. On sam da se ne more boriti proti židu; naj bi se torej združili ter ga postavili prodajalce za zmerno plačo, in tedaj bodo imeli dobro in ne drago blago. In zgodilo se je. Ustanovili so si

varjati pravice in koristi onih, kojih varstvo mu je izročeno.

Je-li po tem takim razumno, ali v korist stvari, za katero so se volilci poklicali na volišče, ali v prilog tistim, v imenu katerih so oni oddali svoje glasove, je-li, pravišamo, dostojno za resne, zrele moške, da se po končani volitvi postavijo na sovražno stališče nasproti izvoljenemu poslancu, da ga od sebe pehajo z nikakor vtemeljeno nezaupnico ter javno sumničijo, da si je po nasilstvu in podkupovanju pridobil svoj mandat?

Ne, ne! ni razumno, ampak kar naravnost brezumno je to, da brezumnih ne more biti. Kaj menite, ako bi bil dr. Stanič zmagal, pa bi mu bili oni, ki so grofa Coronini-ja volili, — nezaupnico poslali, kako bi se vedla „Soča“ — in za njo „Edinost“ — in „Slov. Narod“? — Norce bi brili iz takih volilcev, politične otročaje jih imenovali in še huje sramotili pred svetom. A ker so to storili Staničevi privrženci — je to vse kaj družega. Proslavljajo jih kot prave politične modrijane. Saj hvalijo svojo moko, sad svoje politične odgoje — prave, pravecate korupcije.

Še ni minulo leto — ko je dne 13. aprila 1899 pod oprav. št. 30 prejel gospod grof Alfred Coronini uradno zahvalnico cestnega odbora Sežanskega, na kateri so podpisani: načelnik A. Mucha, in odborniki Andrej Kocjan, J. Gruden, Anton Zlobec, Franc Perhavee in Ivan Dujec. V njej je rečeno, da je vlada na grofovo in dra. Gregorčič-a priporočilo in po njunem prizadevanji dovolila Sežanskemu cestnemu odboru 8000 gld. za zgradbo novega mosta čez hūdournik Sušico na skladovni cesti Bazovica-Matavun-Škoflje. „Da je cest. odbor toliko podporo zagotovljeno dobil“, — tako se končuje uradni spis, — „zahvaliti se ima Vašemu Blagorodju. Cestni odbor je vsej dne 13. aprila V. B. najsrčnejšo zahvalo votiral za požrtovalno delovanje v prid cestnega okraja Sežanskega in njega prebivalstva, Bog Vas ohrani še mnogo let!“

Trije odborniki, kateri so pred ne celó 10 meseci v uradni zahvalnici priznali požrtovalno delovanje grofa Coroninija v prid cestnega okraja in njega prebivalstva — izrekajo mu zdaj v skrajno razžaljivi

društvo, in s početka se mu je godilo dobro. Ali ko je začel žid groziti svojim dolžnikom s tožbo, če bodo še hodili v konsumno društvo: tedaj so se kupci vedno bolj zgubljali, da jih je ostala naposled samo še peščica. Da bi obdržali društvo, prišli so na nesrečno misel, da bi prodajali v društvu tudi žganje, misleč, da mnogi hodijo le zaradi tega k židu. Ali pokazalo se je, da je „liker de bluj“ strup tudi v društvu. Iz društva, ki je bilo iz prva koristno, je nastala kmalu navadna krčma. Pozneje so jemali žganje po vedrih tudi od žida, in za kratko je postalo društvo dolžnik — g. Šterna.

(Opomnja. Dobro vem, da se ustanovljajo delniška društva iz plemenitega in razumnega namena, ali — na žalost — večkrat lahkomiselno. Tudi nekatero konsumno društvo je kje prava dobrota za občino; ali več društev je ponehalo na zgoraj popisani način. Zató naj se nikdo ne srdi).

VI.

Bila je temna noč, da ni bilo videti niti roke pred seboj.

Po Modrijji je bila grobna tišina — niti pes ni zalajal, niti čuvaj ni zatrobil: spaval je v stolpu pri cerkvi.

brz oja vki svoje največje nezaupanje. In javni listi, kateri so z debelimi črkami ali v razprtem stavu objavili nezaupnico, komu so ustregli s tem? Onim volilcem, ki so pred 10 meseci podpisali zahvalnico, a so se zdaj dali ujeti zapeljivcem, da so se svojimi podpisami pristopili nezaupnici, gotovo ne; kajti objavili so slovenskemu občinstvu — njihovo nehvaležnost, njihovo neznačajnost, ki je samo njim v sramoto in nikomur drugemu.

Jasni se.

— Tako se glasi uvodni članek sobotne štev. v Trstu izhajajočega pol. časopisa „Novi List“. Mi ga priobčujemo doslovno, da vidijo naši čitatelji, da doslej še ne plešejo vsi tržaški Slovenci tako, kakor jim žvižga nepristranska „Edinost“.

„Dne 29. m. m. se je toraj izvršila izvolitev državnega poslanca za Goriško na mesto odstopivšega gospoda grofa Alfreda Coroninija-Kronberskega. Na njegovo mesto je bil izvoljen z 158 glasovi grof Alfred Coronini-Kronberg, oni, ki je zastopal že dolgo let koristi goriških Slovencev z ljubeznivo pravega narodnega očeta, a ki je pred nekaterimi meseci odložil svoj mandat, hoteč se izogniti njegovega osebnega dostojanstva nevrednim napadom.

Svojim resnim protikandidatom je imel dva advokata, dr. vit. Tonklija in dr. Staniča, katera oba tudi uživata naklonjenost ljudstva v nekem pogledu . . .

Ves čas sem po odstopu grofa Coroninija goriški Slovenci niso prav znali, kje najti moša, ki bi bil povse vreden naslednik Coroninijev in v iskanju za tem možem se je še bolj zamotala štrena že obstoječega nesporazumenja na Goriškem. Uprav ta položaj pa je bil dokaz, da je bil Coronini v srcu naroda nenadomestljiv in da bode narod občutil bolečo izgubo, ako se Coronini ne da pregovoriti, da sprejme zopet odloženi mandat.

V onem času, ko je grof Coronini odložil mandat iz že navedenih razlogov, se ga je z neke strani celo na malo olikani način napadalo, češ, da je v važnem trenutku vrgel puško v koruzo. Tega da bi ne smel storiti kakor politik, marveč da je moral vztrajati kakor narodni bojovník kljub vsem napadom.

Tako so zlasti pisali ljudje, ki so „kolegijalno“ združeni zoper ono stranko, ka-

Nakrat se začuje od stare krčme grozen ropot in hrup, vik in krik.

„Tu imaš, žid garjavi“ je vpilo tam nekoliko ljudi, ki so metali Šternu debele kamne v okna „in tako ti bodemo delali toliko časa, dokler se ne izseliš.“

Kamenje je frčalo v sobo, kjer je spal Štern. In od tam so evenkale razbite steklenke, in čulo se je plakanje otrok, britko klicanje g. Šternove: Aron lebn lebst de (Aron ali si živ?)

Štern se je tresel na vsem telesu inupil: „Denite glave pod pernice, sicer nas ubijejo!“

Za nekaj časa potihne hrup, in evenkanje oken je bilo slišati dalje po vasi.

Sedaj še le je zlezal žid previdno izpod pernice, tekel naglo na dvor in kričal iz polnega grla: „Jakob, Lipe, ali sta mrtva, ali sta gluha? Ali ne čujeta?“

Hlapec Jakob je stal na vratih konjašnice in vprašal malomarno: „Kak hrup pa je bil to?“

„Kaj, še le vprašas? Ubili so nas hoteli, posuti vso hišo! Jakope, pojdi hitro sem, dam ti ga pol kozarca. Nabrašes puško in kdor pride, kar ustrelji ga. — Kje je Lipe?“

(Konec pride.)

se osmoli? Eden samkrat sem Vam podal roko v svojem življenju in prepričal sem se, da je resničen ta pregovor. Ali hočete priti svoje in svojih pobratimov umazane cunje v čisti vodi mojega življenja? Zares, iz gnojšča teče le smradljiva voda, gnojnica... Gorjé človeku, ki z Belcebabom izganja hudiča!

V Pevmi, 5. februarja 1900.

Ant. Jož. Budin,
kurat.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

„Narodni Koledar“

za navadno leto 1900.
dobiva se v

„Narodni tiskarni“

Gorica, ulica Vetturini 9,

po 60 vin., s pošto 10 vin. več.

Novi naročniki „Gorice“ dobé ga brezplačno.

„Slavisches Echo“,

v nemškem jeziku na Dunaju izhaja-joči tednik, ima namen gojiti slovansko vzajemnost ter vesno poučevati neslovanski svet o političnem in kulturnem življenju avstrijskih Slovanov.

Stane celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K. Za inozemstvo celoletno 14 K.

Uredništvo in upravništvo „Slavisches Echo“ na Dunaju.

Eugengasse 37. Wien X.

Razpis dražbe.

Dne 12. februarja t. l. se odda v občinski pisarni v Št. Andrežu pri Gorici od 10—12 ure predpoldne na javni dražbi gradnja tukajšnje nove cerkve. — Delo je cenjeno na 32.929 gl. 33 kr. — Gradbeni načrti in pogoji so razgrnjeni ob uradnih urah v obč. pisarni v Št. Andrežu do dneva dražbe. — Vsak vdeležitelj dražbe bode moral položiti dražbeni komisiji 10 od sto varščine.

Županstvo v Št. Andrežu,

22. januarja 1900.

Župan:

Lutman.

Dobiva se povsod!

Najboljše in najcenejše voščilo (biks) svetá je Ciril-Metodovo voščilo.

Dá brez truda hitro in najlepši blisč. Kdor hoče Vzdržati usnje mehko. obuvalo ohraniti lepo, biščečo in trpežno

naj kupuje samo Ciril - Metodovo voščilo. Glavni zalagatelj

Iv. Drufovka v Gorici na Travniku št. 5. Podružnica v Sežani in Komun.

Razpošiljam na vse avstro-ogorske postaje franko.

Zahtevajte povsod!

Josip Gorjanc

gostilničar

v Attemsovi palači na Kornu v Gorici,

ima tudi kleve za konje in vozove.

Razun dobrega črnega in belega vina ter piva, priporoča vedno izvrstna jedila, gorka ali mrzla.

Soliden, priden, izučen trgovski pomočnik,

droguist,

ne čez 24 let star, se sprejme pod jako vgodnimi pogoji v neki trgovini z barvili.

Ponudbe naj se pošljejo tvrdki

Adolf Hauptmann v Ljubljani.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

pristna bela in črna vina iz vit-pavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih o 1 50 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštna.

Andrej Cermel

na Kornju št. 10.

priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi svoj trgovino vsakovrstnih potrebščin, kakor čavo vseh vrst, riž, olje itd. Na razpolago imo tudi domačo slanino: speh in salame in to, na drobno in debelo.

Cene zmerno, postrežba točna

Prva kranjska tovarna testenin

Žnidaršič & Valenčič

v Ilirski Bistrici

priporoča svoje izborne testenine kot makarone, fideline, vrvice in različne vloge za na juho velespoštovanemu občinstvu.

Prvi sijajni uspeh najinih izdelkov je ta, da se ni v našem okraju v treh letih toliko testenin zavžilo, kot najinih v tem času kar jih izdelujeva. — Velespoštovana gospodinja! Sezite po tej jedi, katero pri nas s slastjo še oni zavživajo, ki dosedaj o testeninah še slišati niso hoteli. Najine testenine vdobe se v vseh boljših prodajalnicah jestvin; povsem zanesljivo najine pa so le one, ki se prodajajo v zavojih po 1/2 kg. z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastoj in franko.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo hiš. št. 5. Podružnica konec Raštela hiš. št. 2. Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7 v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gospoda Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

„Narodna tiskarna“ v Gorici

ulica Vetturini št. 9.

je preskrbljena s povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem. Izdeluje vsa dela v najkrajšem času po tako nizkih cenah, da se ne boji konkurence.

Tiska brošure, diplome, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, vabila na karton in papir, posetnice razne velikosti in oblike z zavitki, zaročnice in poročnice v elegantnih ter osmrtnice v velikih in manjših oblikah.

„Narodna tiskarna“ tiska

„Gorico“, ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah (zjutranje in večerno) ter stane na leto 8 kron, pol leta 4 krone.

„Narod“, ki izhaja vsako drugo soboto ter velja celoletno 1 krono in 60 vinarjev, polletno pa 80 vinarjev. Kdor naroči 10 iztisov pod enim naslovom, dobí 11. po vrhu.

Izdala je

„Narodni koledar“, ki obsega razen koledarskih podatkov in raznega drobiža, povesti poučne in zabavne vsebine ter oglase slovenskih trgovcev in obrtnikov iz mesta in dežele.

Začela je zalagati vsakovrstne tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade.

Že zdaj ima v zalogi sledeče cerkvene tiskovine:

1. Nota pro denuntiationibus faciendis;
2. Nota pro denuntiationibus factis;
3. Račun (3 pole) v slovenskem jeziku;
4. Testimonium status liberi;
5. Testimonium doctr., relig. et baptismi;
6. Fides matrimonialis;
7. Fides nativitatis et baptismi;
8. Fides mortis et sepulturae;
9. Status animarum;
10. Liber matrimoniorum;
11. Liber baptizatorum;
13. Liber defunctorum;
13. Spovedni listki.

Vse druge tiskovine so v tisku, na kar opozarjamo sl. županstva in dr. urade.

Priporoča posetnice

Se ne boji konkurence